

kunde finde Tilslutning i det andet Ting for Regeringens Forslag, saafremt de fandt Tilslutning i dette Ting og der bleve erkendte for at være gode og førende til en heldig Løsning. Det maa dog fastholdes, at den almindelige Betingelse for Lovgivningsarbejdet efter vor Grundlov er en gensidig imødekommende Forhandling. Det har været mit Haab og mit Ønske, at der ogsaa paa dette Omraade maatte finde en gensidig imødekommende og gensidig forstaaende Forhandling Sted. Det tror jeg vil være Betingelsen for, at man overhovedet kan naa til at føre denne vigtige Sag igennem.

Naar jeg altsaa betoner, at Ophævelsen af Land- og Ligningsskatten og Nedsættelsen af Bygningsafgiften, altsaa en Reform af de direkte Statsskatter, er den egentlige Kerne i det her i Dag foreliggende Lovforslag, saa følger deraf, at jeg for saa vidt stiller Spørgsmaalet om en Indkomst- og Formueskats Form og Skikkelse i anden Linie; men derimod fastholder jeg ogsaa bestemt, at Formue- og Indkomstskatten til Staten bør anvendes til en Reform af Skatterne til Staten og ikke anvendes til blot ved Siden af de bestaaende Statsskatter at skaffe Midler til Veje, som kunne overgives til Kommunerne. Naar man nu vil sammenholde dette Forslag med de hidtil foreliggende Forslag til Formue- og Indkomstskat, er der ganske vist efter min Mening væsentlige Forskelligheder mellem dem, men dog ingenlunde saa væsentlige Forskelligheder, at det skulde synes umuligt at komme til Overenskomst ogsaa paa denne Basis, idet jeg bestemt maa betone, at det jo hidtil har vist sig umuligt at komme til Overenskomst paa den hidtil foreliggende Basis. Det ærede 11te kongevalgte Medlem (H. N. Hansen), som nys talte, pegede paa de Forhandlinger, som hidtil havde fundet Sted, og som skulde have ført til en ret nær Overensstemmelse mellem de to Ting med Hensyn til Formue- og Indkomstskatten. Jeg kan med min bedste Vilje ikke se, at man er naaet paa langt nær til en saadan Overensstemmelse. Jeg ser ikke rettere end, at det Forslag, som ved Sagens sidste Behandling i dette Ting i December i Fjor blev vedtaget, er ret væsentlig forskelligt fra det, der var vedtaget af Folketinget, idet det jo navnlig slog en Streg over Formueskatten, og ret væsentlig forskelligt fra det Forslag, som derefter blev vedtaget af Folketinget. Det, man var uenig om, var egentlig kun Indkomstskatten, og der vil jeg gøre opmærksom paa — hvad

der jo allerede kom frem fra den ærede sidste Taler — at paa det Punkt er Regeringsforslagets Forskel fra det hidtil foreliggende Forslag ikke særdeles stor, tværtimod, hele Apparatet for Indkomstskattens Ansættelse er jo væsentlig det samme.

Jeg maa maaske her indskyde den lille Bemærkning, at jeg har set i et Blad, at det er blevet særligt fremhævet, at Regeringen har tilladt sig at afskrive hele 19 Paragrafer af Kommissionens Forslag. Jeg formener rigtignok, at disse 19 Paragrafer ere de oprindelig af Finansministeriet udarbejdede Bestemmelser, som optoges i Ministeriet Reedtz-Thotts Forslag, og jeg kan ikke se, at den Omstændighed, at Kommissionen har lyst dem i Kuld og Køn, skulde berøve Finansministeriet Adgang til fremdeles at benytte sine egne Forslag. Men, som sagt, paa det Punkt ere jo sikkert Forskellighederne ikke større, end at man med god Vilje uden Vanskelighed kunde komme ud over dem. Det, som hidtil har været Forskellen mellem de to Ting, er ogsaa det, hvori Forskellen mellem Regeringens og Kommissionens Forslag nu ligger: Det er Formuebeskatningen, og der kan jeg ikke se rettere end, at Regeringsforslaget — og det har været dets Hensigt — netop aabner Vej til at komme til en Forstaaelse paa det Punkt, som man hidtil ikke har kunnet komme til Forstaaelse om, og jeg tror, at denne Hensigt skulde man i alt Fald paaskønne.

Det var særlig Kapitalskatten, som blev Genstand for en ret stærk Kritik fra forskellige ærede Taleres Side. Jeg tilstaaar, at dette har forbavset mig ikke lidt, thi er der noget, vi have hørt i de forløbne Aar, er det da netop det, at det var den rørlige Kapital, vi skulde se at faa fat i og gøre til Genstand for Beskatning (*Indenrigsministeren*: Papirformuen!), det var Papirformuen, der skulde beskattes, og som hidtil havde unddraget sig Beskatning, og som til Dels mere eller mindre vilde unddrage sig den efter de almindelige Principper for Indkomstskat, fordi det var saa grumme vanskeligt at faa fat paa den, og det vel netop ogsaa til Dels af Hensyn til den Vanskelighed, at man fandt sig nødsaget til at gaa til den tvungne Selvangivelse, fordi man ikke saa nogen anden Vej til at faa fat i den rørlige Kapital. Det forekommer nu mig, at det er et stort Fortrin ved det foreliggende Forslag, at man deri undgaar den tvungne Selvangivelse af Formuen, og jeg kan i saa Henseende ganske henholde mig til, hvad den ærede 12te kongevalgte Lands-